

GOESTING OP DE CAMPING

Een komedie in acht scènes

door

BART VAN DEN EYNDE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GOESTING OP DE CAMPING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **BART VAN DEN EYNDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/005
ISBN 9789038516257

Copyright: © Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

MARK:

RITA:

JELLE, de zoon:

ANNE, de dochter:

LIESBETH, zus van Rita

KOEN, haar zoon

EDWARD, de nieuwe vriend van Liesbeth:

POL, conciërge:

CARO, zijn dochter:

DECOR

Een grote campingtent met luifel waaronder tafel en stoelen. Rechts van tent: een open ruimte (bankje, gras, zand...)

Scène 1 : tent

(Rita en Anne zetten de ontbijttafel. Er speelt een radio)

RITA: Roept ge uw broer, onze papa zal direct hier zijn.

ANNE: Die is naar de wc. *(gaat af in tent)*

RITA: *(roept)* En pakt de pot poepgelei voor onze papa mee.

ANNE: *(vanuit tent)* Amai ma, dat zijn veel "p" (pees)

(Rita zet de radio uit)

RITA: Dat lawaai 's morgens vroeg, om horendol te worden.

(Rita gaat af in tent – nadien komt Anne buiten met dienblad met confituur, borden, tassen etc. Ze zet het dienblad op tafel en gaat zitten. Na korte tijd staat ze terug op en zet de radio aan)

(off scène) Zet die radio af!

ANNE: Waarom?

RITA: *(off scène)* Omdat ge heel de camping wakker maakt met uw tsjinjel tsjanell!

(Anne zucht, staat recht en zet de radio uit – Mark komt op met zak pistolets)

MARK: Aha, de tafel staat al klaar. Dan kom ik net op tijd met de verse pistolets.

(Samen met Anne dekken ze de tafel verder – pistolets uit zak etc)

Het is hier zo stillekes *(hij zet de radio terug aan)*

RITA: *(off scène)* Zet die radio af heb ik gezegd!

MARK: Wat zegt ons mama?

ANNE: Dat ge de radio moet afzetten.

MARK: Waarom?

ANNE: Omdat ge heel de camping wakker maakt met uwen tsjinjel tsjangel.

MARK: Mijne wat ?

ANNE: Tsjingel tsjangel.

MARK: Wat is dat nu weer?

RITA: *(komt op en zet radio af)* Zeg, is dat nu gedaan met die tsjingel tsjangel?!

ANNE: Wat heb ik u gezegd. *(tegen Rita)* Hij wou niet luisteren.

RITA: Wie?

ANNE: Onze papa.

RITA: Dat is niks nieuws...

MARK: Ik ben juist voor u pistolets gaan halen, speciaal bij die goede bakker... ook al is dat een kwartier verder dan de bakkerij van de camping.

ANNE: Ah ja papa, vakantie dient toch ook om extra te bewegen! Een beetje wandelen zal u goed doen.

MARK: Voilà, de vrouwen spannen weer samen....

RITA: Ocharme mijn ventje! *(geeft hem een kus op de wang)*

(Jelle komt op met hoofdtelefoon op zijn oren en rolletje wc papier. Hij zet de rol op tafel)

MARK: Daar zie, nog ene met tsjingel tsjangel, maar dan op zijn oren.

(Jelle schenkt geen aandacht aan het gezelschap, gaat zitten, neemt een pistolet en begint deze te smeren. Ondertussen zit iedereen hem stil aan te staren...)

Dat is toch niet te geloven hé. Jelle! Zet die hoofdtelefoon eens af!

JELLE: Wat ?

(Mark doet gebaar dat hij de hoofdtelefoon moet afzetten – Jelle zet deze af en laat hem rond zijn nek hangen)

Wat is er?

MARK: Het is onbeleefd om met uw koptelefoon aan tafel te zitten.

JELLE: Waarom?

MARK: Daarom... Hoe kunt ge nu iets tegen elkaar zeggen wanneer ge zo'n ding op uw oren hebt staan.

JELLE: Oh, moet ge iets zeggen?

MARK: Maar nee, dat bedoel ik niet.

JELLE: Maar ge zegt het juist.... dat ge iets moet zeggen....

MARK: Ik bedoel dat het niet gezellig is wanneer iemand met een kloptelefoon aan tafel zit. Dat is a-sociaal.

JELLE: A-sociaal? Amai, dat zijn al ingewikkelde woorden zo vroeg in de morgen.

MARK: Rita, zegt gij eens iets...

RITA: Kom vooruit, we gaan eten. Smakelijk allemaal.

MARK: Anneke, geeft de pot met poepgelei eens efkes. *(krijgt het rolletje wc papier in het oog)* Jelle, wilt ge alstublieft dat rolleke wc papier van tafel doen!?

JELLE: Waarom?

MARK: *(laat in pot poepgelei zien)* Daarom!

JELLE: Bwèèèèk, poepgelei. *(hij neemt rolletje van tafel en zet dit op de grond naast zijn stoel)*

MARK: Ja, nu heb ik ook geen goesting meer. Anneke, mag ik de platte kaas eens efkes.

(onder gesprek ontbijten ze)

RITA: En hoe was de fuif gisteren?

JELLE: Dat ging wel...

RITA: Was het niet plezant?

JELLE: Maar jawel.

RITA: Ge klinkt precies niet enthousiast?

JELLE: Maaaaàà. *(hij wil gerust gelaten worden)*

RITA: Wat? Ik mag toch vragen hoe het geweest is?

MARK: In onze tijd waren de fuiven precies plezanter.

JELLE: Maar dat is ook al héél lang geleden hé pa.

MARK: We kunnen de volgende keer misschien eens meegaan. (*tegen Rita*) Dan zullen we ze eens laten zien wat dansen is, hé schat!

JELLE: Dan zal ik wel hier blijven.

MARK: Ge zoudt nogal verschieten. (*zingt The Reflex van Duran Duran*) "The reflex is an only child who's waiting by the park... Réflex, flex, flex, flex flex....."

JELLE: Mag ik mijn koptelefoon niet terug opzetten?

MARK: Jaja, lach maar. Wij wisten tenminste nog wat muziek was... én we maakten die nog zelf ook. Ik heb met ons groepje nog een wedstrijd gewonnen!

JELLE: Dat was nog op school pa..

MARK: Dat kan wel zijn, maar we deden het toch maar hé. En blijkbaar had ik toch indruk gemaakt hé schat!

JELLE: Daar gaan we weer....

MARK: Ah nee zeker! Ne gast met een gitaar in zijn handen is onweerstaanbaar!

JELLE: Dan zal ik de volgende keer een gitaar meenemen naar de fuif.

MARK: Dat gaat in ieder geval beter zijn dan zo'n koptelefoon!

RITA: (*tegen Anne*) Vondt gij het plezant?

ANNE: Ik wel, ik ben niet van de dansvloer weg geweest.

JELLE: Nee... en er waren er nog...

(Anne geeft Jelle een vernietigende blik)

RITA: Was er veel volk ?

ANNE: Ja.

MARK: (*grappend*) Het is niet de kwantiteit maar de kwaliteit.

JELLE: Tja, aan de kwaliteit zal het niet gelegen hebben.

ANNE: Jelle! Zwijgt maar!

RITA: Geen ruzie maken, het is vakantie. Ah ja, voor ik het vergeet. Ons Liesbeth belde vanmorgen.

MARK: Uw zus? En waaraan hebben we die eer te danken?

RITA: Ze komt langs deze namiddag.

MARK: Amai, dat zal nogal wat geven!

RITA: Waarom?

MARK: Schatje, uw zuster op een camping.... dat is zoiets als een tang op een varken.

RITA: Een tang op een varken?

MARK: Of een vis op het droge.

RITA: Wat bedoelt ge nu eigenlijk?

MARK: Schatje, ge weet toch wat ik bedoel. Uw zus heeft het altijd nogal hoog in haar bol gehad en ik vind het gewoon raar dat ze naar hier komt. Ik dacht dat een

camping beneden haar stand was, ze gaat toch alleen maar naar sterrenhotels? Althans, vroeger toch – voor haar scheiding. Nu zal het misschien ook wat minder zijn....

RITA: (*bitsig*) Het is al goed, ge spreekt hier wel over mijn zus hé!

JELLE: (*geamuseerd*) Geen ruzie maken, 't is vakantie!

ANNE: Komt Koen ook mee?

RITA: Ik denk van wel.

JELLE: Dan gaat hij zijn plastron thuis moeten laten.

RITA: Gaat gij nu ook al beginnen?!

JELLE: Ik vind toch dat onze pa deze keer gelijk heeft.

MARK: Merci zoneke.

JELLE: Het is toch waar! Koen is even oud als ik en toen ze vorige keer op bezoek kwamen droeg hij plots een plastron.

ANNE: Ik vond dat wel tof.

JELLE: Dat zal wel, gij houdt van strekenventjes.

ANNE: (*tegen Rita*) Maaaaa.

RITA: Stop allemaal eens met jullie commentaar. Ik weet ook wel dat mijn zus een speciaal geval is maar het blijft wel mijn zus. En Koen heeft het niet gemakkelijk gehad door die scheiding, dus een beetje begrip alstublieft. Ze brengt trouwens nog iemand mee.

MARK: Ah zo...

RITA: Ze heeft iemand leren kennen.

MARK: Amai, dat gaat goed vooruit. Ze is amper een jaar gescheiden.

RITA: Mark, ge hebt honderd hè.

MARK: Ik zwijg al.

ANNE: Is het ne knappe?

RITA: Dat heeft ze niet gezegd, ik heb haar maar efkes aan de telefoon gehad.

JELLE: Is het ne rijke?

RITA: Het schijnt dat hij er nogal goed voorzit ja....

MARK: Dat heeft ze dan toch al wel verteld!

RITA: Mark!

MARK: Ah ja, ik had honderd...

RITA: Ze komen rond 2 uur.

(Conciërge Pol komt op met dochter Carolien. Zij heeft ook een hoofdtelefoon op)

POL: Goeiemorgen deze morgen!

MARK: Ah goeiemorgen Pol, op ronde?

POL: Da's zeker, want ge weet: "met de Pol is alles onder control".

RITA: En is dat uw dochter?

POL: Ja, dat is ons Carolien.

MARK: Ze gaat precies naar dezelfde winkel als onze Jelle.

POL: Winkel?

MARK: De koptelefoonwinkel! Ik denk dat die verkoper ondertussen dik binnen is.... dat is precies een epidemie.

POL: Och, dat is de jeugd zeker. Wacht, ik zal u efkes voorstellen. *(Doet teken aan Carolien om hoofdtelefoon af te zetten)* Carolientje, dit is de familie Govaerts. Ze blijven hier 2 weken, ze hebben een zoon 'Jelle' en een dochter 'Anne' en ze rijden met een blauwe Volvo V70 stationwagen.

MARK: Amai Pol, werkt gij voor de staatsveiligheid?

POL: Een goede conciërge moet op de hoogte zijn hé Mark. En het koppeke van onze Pol zit bijlange nog niet vol!

MARK: Schol!

RITA: Een taske koffie?

POL: Wel ja, dat gaat er 's morgens altijd wel in. Maar dan trakteer ik op koffiekoeken.

RITA: Dat is niet nodig, we hebben net ontbeten.

POL: Tut, tut, tut, een klein koffiekoekske kan er altijd bij. Carolientje, gaat gij eens naar den bakker voor wat koffiekoekskes.

RITA: Maar allée....

POL: Van die kleintjes, want ik wil de familie Govaerts geen indigestie geven...

RITA: *(tegen Jelle en Anne)* Ga efkes mee, dan moet Carolien niet alleen gaan.
(Jelle, Anne, Carolien gaan af - Pol gaat zitten)

MARK: Melk, suiker?

POL: *(gespeeld chique)* Een wolkje melk alstublieft.

MARK: *(speelt mee)* Is een scheutje ook goed?

POL: Nee, geen scheutje, liever een wolkje.

MARK: Oei, ik weet niet of er nog wel wolkjes inzitten ....

POL: Maak er dan maar twee scheutjes van.

MARK: Twéé nog wel, hoe gulzig....

RITA: Hoor dat af, ze zijn weer bezig!

POL: Rita, ge moet uwe wereld kennen. Dat is hier wel een chique camping hè.

MARK: Voilà, goed gezegd mijnheer de conciërge.

POL: Dank u wel zeer geëerde klant. Graag tot uw dienst.

RITA: Het is al goed. Kom maar terug bij de gewone mensen, daar is het al zot genoeg.

MARK: We kunnen toch oefenen voor straks. Dan ben ik al wat warmgelopen.

POL: Aha, komt er hoog bezoek?

MARK: Ik mag niks zeggen want ik heb al honderd.

RITA: Tweehonderd ondertussen!

POL: Amai, dat gaat hier rap. Straks zijt ge uw rijbewijs nog kwijt.

RITA: Goed gezien Pol, als hij niet oppast wordt er inderdaad een paar weken niet “gereden”.

MARK: (*knipogend*) Oei, dan zal ik maar zwijgen.

RITA: (*tegen Pol*) Mijn zus komt langs, samen met haar nieuwe vriend. En ik moet toegeven dat ze niet echt een ‘camping-type’ is. Ze is nogal op luxe gesteld.

POL: Dat geeft niets hoor. Ik heb ze hier al in alle soorten en gewichten zien passeren. Ge kunt niet geloven wat ik hier al meegemaakt heb. Vorig jaar kwam er hier een gezin aan in een dikke Mercedes. Ge kent dat wel: den auto goed in ’t zicht parkeren, de nieuwste tent bij, dure kleren én maar paraderen....

MARK: Dat zal schoon geweest zijn!

POL: Héél schoon, maar ik dacht “nondejol Pol, ga maar rap uw centjes halen want straks zijn die weg zonder betalen”. En ja, op een avond hoor ik hun auto vertrekken, 3 dagen voor ze officieel zouden weggaan. Maar ik had mijn voorzorgen genomen en de poort van de parking op slot gedaan. Kwaad dat die waren! Dat ze maar efkes weggingen en hoe ik het in mijn hoofd haalde om hun niet te vertrouwen. “Amai” zei ik “ge gaat maar efkes weg maar ge hebt wel uw tent afgebroken. Hadt ge soms wat extra beweging nodig ?” Toen was het direct gedaan, “En à propos” zei ik “als ge nog eens een auto huurt moet ge het logo van de verhuurfirma afdekken, daar naast uw nummerplaat”. Toen was de show helemaal voorbij!

(*iedereen lacht*)

RITA: Zo erg is het nu ook weer niet gesteld met mijn zus.

POL: Dan moet ik mijne smoking niet aandoen om ze te verwelkomen...

MARK: Oh jawel, doe dat! Ik lach mij een breuk!

RITA: 250!

MARK: Ai, straks sta ik een heel jaar in de garage ....

RITA: Ja, dan kunt ge voortaan zèlf similiseren!

(*iedereen lacht*)

Hoe oud is uw dochter?

POL: Ons Carolien? Ze is net zeventien geworden.

RITA: En hebt ge nog kinderen?

POL: Nee.

MARK: Prijs u dan maar gelukkig. Wij hebben twee pubers in huis, amai mijne frak. En duur dat dat is!

RITA: Schatje, niet overdrijven. Gij waart vroeger ook niet van de kalmste hé.

POL: Tja Mark, dan is het genetisch bepaald.

MARK: Gaat gij nu ook al samenspannen met ons Rita? Straks kan ik in mijn garage gaan wonen!

(*iedereen lacht*)

POL: Nee, ik mag zeker niet klagen. Ons Carolien studeert goed en tot nu toe heb ik nog geen potentiële schoonzonen over mijn dorpel gekregen. Dat zal niet

makkelijk zijn.... "maar" zeg ik dan bij mezelf "als de jongen het nest verlaten gaat ons Polleke het ook niet meer laten!"

(Rita en Mark begrijpen het niet)

Oei, dat kwam er ietske te plat uit geloof ik, sorry... Mijn vrouw is 10 jaar geleden verongelukt op weg naar haar werk. Ons Carolien was toen 7 jaar. Na een paar jaar heb ik het terug geprobeerd, een nieuwe relatie bedoel ik dan, maar Carolien was helemaal over haar toeren toen ze het wist. Ik dacht dat het wel zou overgaan maar na een paar maanden raakte ze meer en meer in zichzelf gekeerd... Toen heb ik een punt achter die relatie gezet want ik vond niet dat ik mijn dochter nogmaals zoveel verdriet kon doen. En nu ben ik het gewoon... Ach, we zien wel wat de toekomst brengt. "Uw lot kunt ge niet kiezen, maar de moed moogt ge nooit verliezen!"

MARK: Dat is een waarheid als een koe, en ge zijt goe(d)... bezig. Verdekke, dat rijmt niet.

POL: Dat is een waarheid als een koe en als ge maar bezig blijft is dat goe(d).

(ze lachen)

RITA: Ge ziet Markske, rijmen is niet uw specialiteit.

MARK: Maar ik ben goed in andere dingen hé schatje.

POL: Als ge uit uw garage moogt!

(ze lachen - Jelle, Anne en Carolien komen terug op met zakje koffiekoeken. Jelle en Carolien hebben hun hoofdtelefoon op)

De koffiekoeken zijn gearriveerd.

MARK: Zie dat daar nu staan, dat is toch niet te geloven. Jelle!

(Mark doet teken dat Jelle zijn hoofdtelefoon moet afzetten. Zowel Jelle als Carolien zetten hun hoofdtelefoon af)

Nu moet ik toch eens iets vragen. Met mekaar praten, zo van mens tot mens, doet de jeugd dat nog tegenwoordig?

JELLE: Alleen als ze iets zinnigs te zeggen hebben hé pa.

MARK: Hoort ge dat nu? Klappen kunnen ze niet maar ze hebben wel altijd een antwoord klaar.

JELLE: Dat heet assertiviteit.

MARK: En moeilijke woorden kennen ze ook!

JELLE: Pàààà, ik liet Carolien de "gig" horen die Stefaan had gemixt. Ik heb die via mijn Iphone doorgestroomt naar de speellijst van Carolien.

MARK: Dat is Chinees voor mij....

ANNE: Tja pa, de tijd van de telramen is al lang voorbij hè.

MARK: Dat kan goed zijn maar het zijn wel de mannen van de telramen die uwen hi-tech financiers hé.

ANNE: Dat denk ik niet. Wij hebben dat zelf gekocht met het geld van ons vakantiewerk.

POL: Ja Mark, en schaken kunnen ze ook want ge staat nu schaakmat.

MARK: Ik geef het op!

ANNE: Maar we zien U graag zenne pa'ke. *(ze geeft Mark een kus op zijn wang)*

MARK: Het is als goed, ik zal maar accepteren dat ik niet meer kan volgen.

POL: En ge hebt pertang al 250.

MARK: Dat zal dan niet per uur zijn... Hij moet trouwens een tijd in de garage blijven staan van Rita!

(Pol, Mark en Rita lachen)

JELLE: Nu kan ik niet volgen.

MARK: Daar zijt ge nog te jong voor.

POL: Dat weet ik zo nog niet...

MARK: Maar nee Pol, als ze het niet kunnen streamen kunnen ze niet volgen.

JELLE: Grappig pa, hàhàhà.

ANNE: Is het goed dat wij met Carolien naar het strand gaan?

RITA: Zo vroeg al?

ANNE: Dan hebben we een goede plaats. Over een uurke ligt het weer vol en Carolien weet de beste plekskes.... met een goed uitzicht.

MARK: Op de redders zeker!

ANNE: Pake, soms vraag ik mij af wie bij ons thuis de puber is....

RITA: Het is goed, vertrek maar. En kom straks rond 2 uur Koen ook halen, anders zit hij hier alleen. En neem een extra handdoek mee.

POL: Da's geen probleem Rita, ik heb een strandcabine en daar liggen altijd extra spullen. "Een goede voorbereiding is het halve werk!"

MARK: Pol, dat rijmt niet!

POL: "Ik was nog niet klaar, gij kleine vlerk"

(iedereen lacht)

Carolien, als ge terugkomt kunt ge dan even binnenspringen in de Delhaize?

CARO: Wat wil je straks eten papa ?

POL: Bloemkool met chippolata's, daar heb ik wel zin in.

MARK: Altijd lekker!

POL: Vergeet geen geld mee te nemen.

ANNE: *(tegen Carolien)* Spreken we dan over 10 minuutjes af aan de poort? En dan gaan we eerst langs dat tof winkeltje op de dijk.

MARK: Ik dacht dat ge vroeg vertrok om een goed plaatske te vinden?!

ANNE: Jàààà pààà... Kom, we halen ons gerief.

(Carolien gaat af, Jelle en Anne gaan naar tent hun strandspullen halen)

RITA: *(neemt de koffiekoeken uit de zak)* Hier, straks vergeten we ze nog op te eten.

(ze eten koffiekoeken en drinken koffie tijdens gesprek)

POL: Die Koen, is dat de zoon van uw zuster?

RITA: Ja, hij is even oud als onze Jelle. Ik had bijna samen met mijn zus in het

moederhuis gelegen maar het scheelde 2 weken.

POL: Da's ook toeval! (*tegen Mark*) Had ge dat afgesproken met uwe schoonbroer?

MARK: (*lacht*) Nee, het waren 2 toevalstreffers! Eerlijk gezegd kon ik mijn schoonbroer niet goed verdragen. Het is trouwens van hem dat Rita's zus die streken geleerd heeft.

RITA: Markske, denkt aan uw garage!

MARK: Héla, ik mag toch nog wel iéts vertellen zeker! Of heb ik soms ongelijk?

RITA: Nee, 't is waar. Voor mijn zus haar man of allée haar ex-man leerde kennen was zij niet alleen mijn zus maar ook mijn beste vriendin. Maar toen ze verkering kreeg begon de misérie. De ouders van haar ex hadden een supermarkt en dat was een beetje naar zijn hoofd gestegen.

MARK: Een beetje...?! Die deed net of hij de grote baas van de Carrefour was! En vanaf toen was niets nog goed genoeg. Ons gebruikelijke restaurant was te goedkoop, onze vrienden waren te min, onze auto was te klein...

RITA: Maar ze was er niet gelukkiger op geworden, met al haar geld. Vroeger zou ze alles weggeven hebben en ze stond altijd op de eerste rij wanneer er vrijwilligers gezocht werden. Ze was lid van de chiro, Amnesty International en het Rode Kruis, niets was haar teveel. Een paar jaar geleden zei ze me dat ze misschien verkeerde keuzes gemaakt heeft in haar leven... Ik viel bijna van mijne stoel! "Maar nu kan ik niet meer terug" zei ze "ik ben het nu gewoon dat alles gemakkelijk gaat en ik wil Koen alles blijven geven wat hij nodig heeft". En nu lijkt het of ze een echte kakmadam is, maar diep in mijn hart weet ik beter... en de scheiding heeft het voor haar niet makkelijker gemaakt.

MARK: 't Was dan ook een vechtscheiding.

RITA: Het is in ieder geval achter de rug.

MARK: Ik ben eens benieuwd naar hare nieuwe.

RITA: Ik mag het eigenlijk niet zeggen maar ik vrees weer het ergste.

MARK: Waarom?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze